



MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Adminstrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Bihor



Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Z
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

Număr operator de date: 759

DECIZIA Nr. din2010
privind soluționarea contestației formulate de
SC "X" SRL din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Z prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de SC "X" SRL din Z, împotriva Deciziei nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele fiscale ale Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z prin Decizia nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, privind plata la bugetul de stat a sumei de Z lei, reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la registratura generală a Direcției Generale a Finanțelor Publice Bihor sub nr. Z, fiind repartizată Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z spre întocmirea dosarului și a referatului cu propuneri de soluționare.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale emisă de organele fiscale ale Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z, SC "X" SRL aduce următoarele argumente:

- menționează că la data de2010 a primit cu scrisoare recomandată Decizia nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din care rezultă că în Z figurează în evidența fiscală cu obligații de plată constând în impozit pe profit în sumă de Z lei

potrivit Declarației 100 nr. Z și în sumă de Z lei potrivit Declarației 100 nr. Z și accesorii aferente în sumă de Z lei, respectiv Z lei;

- consideră că Decizia nr. Z este nelegală și netemeinică, deoarece a înaintat organului fiscal mai multe cereri de compensare prin care a solicitat compensarea impozitului pe profit cu taxa pe valoarea adăugată de rambursat și anexează Declarația 300 privind existența taxei de rambursat în sumă de Z lei;

- susține că decizia contestată a fost emisă cu încălcarea prevederilor legale prin refuzul organelor fiscale de a opera cererea de compensare, cum de altfel reiese și din expertiza contabilă și hotărârile judecătorești prin care s-a admis existența TVA de rambursat.

În consecință, solicită admiterea contestației și anularea Deciziei nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale.

II. Prin Decizia nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, organele fiscale ale Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z au calculat în sarcina SC "X" SRL din Z obligații fiscale accesorii în sumă totală de Z lei, și anume majorări de întârziere în sumă de Z lei pe perioada2009 pentru neplata la termen a impozitului pe profit în sumă de Z lei individualizat prin Declarația 100 privind obligațiile de plată la bugetul de stat depusă la organul fiscal sub nr. Z și în sumă de Z lei pe perioada2009 pentru neplata impozitului pe profit în sumă de Z lei declarat cu Declarația nr. Z

III. Având în vedere cele constatate de organele fiscale, motivele invocate de contestatoare, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

SC "X" SRL cu sediul în Z, str. Z nr. Z, este înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului Z sub nr. Z și are codul de înregistrare fiscală Z.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să se pronunțe dacă SC "X" SRL datorează bugetului de stat majorările de întârziere în sumă de Z lei aferente impozitului pe profit de plată pe trimestrele II și III 2009, în condițiile în care societatea avea taxa pe valoarea adăugată de rambursat pe aceeași perioadă și a solicitat compensarea din aceasta a impozitului datorat.

Din analiza documentelor de la dosar rezultă că organele fiscale au calculat prin Decizia nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale în sarcina SC "X" SRL majorări de întârziere în sumă de Z lei pe perioada2009 pentru neplata impozitului pe profit în sumă de Z lei declarat pe trimestrul II 2009 cu Declarația 100

depusă sub nr. Z și majorări de întârziere în sumă de Z lei pe perioada2009 aferente impozitului pe profit în sumă de Z lei declarat prin Declarația 100 înregistrată sub nr. Z, deși contribuabilul solicitase repetat stingerea impozitului prin compensare din TVA.

De fapt, contestatoarea sustine ca nu datorează majorările de întârziere în sumă totală de Z lei, întrucât acestea au fost calculate cu toate că a solicitat Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z, cu cererile depuse sub nr. Z compensarea impozitului pe profit datorat cu taxa pe valoarea adăugată de rambursat înregistrată la2009, respectiv la2009 și la2009, anexând în acest sens deconturile 300 de taxă pe valoarea adăugată.

De precizat este faptul că, anterior prezentei contestații, societatea a formulat contestație împotriva Deciziei nr. Z privind majorările de întârziere în sumă de Z lei aferente aceluiași impozit minim pe profit în sumă de Z lei pe trimestrul II 2009 calculate pe perioada imediat anterioară (.....2009) celei pentru care au fost stabilite în prezent (.....2009), aceasta fiind desființată prin Decizia noastră nr. Z în vederea reanalizării situației.

În drept, la art. 116 alin.(1), (3) și (9) și art. 122 alin.(1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că:

“Art. 116. - (1) Prin compensare se sting creanțele administrate de Ministerul Finanțelor Publice cu creanțele debitorului reprezentând sume de rambursat sau de restituit de la buget, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor, dacă legea nu prevede altfel.

[...]

(3) Compensarea se face de organul fiscal competent la cererea debitorului sau înainte de restituirea ori rambursarea sumelor cuvenite acestuia, după caz.

[...]

(9) Organul competent va înștiința în scris debitorul despre măsura compensării luate potrivit alin.(3), în termen de 7 zile de la data efectuării operațiunii.

[...]

Art. 122. - (1) În cazul creanțelor fiscale stinse prin compensare, majorările de întârziere se datorează până la data stingerii inclusiv, astfel:

a) pentru compensările la cerere, data stingerii este data depunerii la organul competent a cererii de compensare; [...].”

Potrivit prevederilor legale de mai sus, organele fiscale efectuează compensarea creanțelor fiscale cu obligațiile de plată ale contribuabililor

la cererea acestora, **până la concurența celei mai mici sume**, data stingerii prin compensare a sumelor datorate fiind data înregistrării la organul fiscal a cererii de compensare.

În speță sunt incidente și prevederile art. 119(1) și art. 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se menționează:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

[...]

Art. 120. - (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv."

Așadar, majorările de întârziere se datorează doar pentru neplata la termenele legale a obligațiilor bugetare, pentru fiecare zi de întârziere, începând cu data scadenței și până la data stingerii sumelor datorate.

În cazul de față se constată că, societatea a solicitat compensarea din TVA a impozitului pe profit de plată în sumă de Z lei aferent trimestrului II 2009 și nu rambursarea întregii taxe pe valoarea adăugată reprezentând soldul sumei negative a TVA la sfârșitul perioadei de raportare, cererea de compensare nr. Z fiind depusă separat de decontul 300 de taxa pe valoarea adăugată aferent aceleiași perioade.

Mai mult, contestatoarea a depus încă 3 cereri de compensare înregistrate la organul fiscal sub nr. Z, nr. Z și nr. Z prin care a solicitat compensarea impozitului pe profit datorat, la care a primit răspuns nefavorabil cu toate că avea declarată taxa pe valoarea adăugată cu sold cu suma negativă, adică TVA de rambursat, în sumă care depășește cuantumul impozitului pe profit ce constituie debit de bază asupra căruia au fost calculate obligațiile fiscale accesorii.

Ca atare, organele fiscale în mod greșit au stabilit majorările de întârziere în sumă de Z lei aferente impozitului pe profit în sumă totală de Z lei pe trimestrele II și III 2009, întrucât societatea avea pe aceeași perioadă taxa pe valoarea adăugată în cuantum mai mare decât impozitul datorat, compensarea efectuându-se sub rezerva unei verificări ulterioare în conformitate cu prevederile art. 88, devenit art. 90 din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu completările și modificările ulterioare, situație în care data stingerii obligațiilor de plată este data depunerii cererii de compensare.

Pe cale de consecință, se impune admiterea contestației și anularea Deciziei nr. Z referitoare la obligațiile de plata accesorii în sumă de Z lei aferente impozitului pe profit, potrivit prevederilor art. 216 alin.(1)

și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu completările și modificările ulterioare, unde se prevede:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, [...]”

(2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat.”

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) și art. 216(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Admiterea contestației formulate de SC “X” SRL din Z și anularea Deciziei nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale pentru majorările de întârziere în sumă de Z lei aferente impozitului pe profit.

director coordonator

